

LA PISCINA MÉS

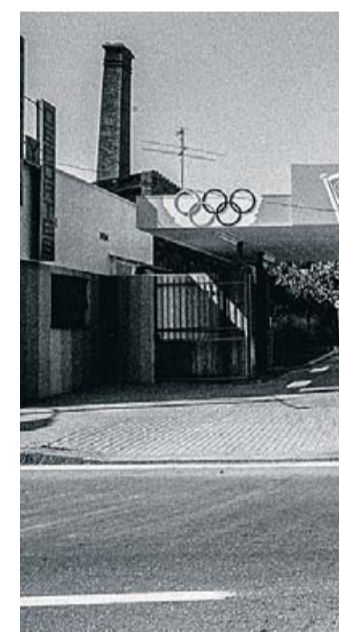
GRAN DEL MÓN

Fotografies de Francesc Fàbregas

Xavier
Theros

Una parella amb un nen que sembla que parodiïn els camperols adormits de Pablo Picasso. En una altra hi apareix una piscina gegantina rodejada d'arbres i voltada d'edificis. Les fotos de Francesc

Fàbregas són del 1978, famílies de flotador i biquini divertint-se a Piscinas y Deportes. Potser molts dels lectors recorden aquest nom, va ser un dels llocs de lleure més populars de la ciutat durant més de cinquanta anys. Tanmateix, quan va obrir el 1935 es deia

Piscinas & Sports, i tot el que venia dels Estats Units estava de moda.

Aquest centre d'oci i esport, a la carretera de Sarrià, incloïa pista de patinatge, camp de golf, estadi de beisbol, gimnàs i la que s'anunciava com la "piscina més gran del món". Molt aviat va allotjar l'equip del City Bank Club de beisbol, patrocinat per la International Banking Corporation, que competia amb el Club Méjico, el Fox BBA i el Catalonia BBC. Evidentment, també s'hi organitzaven campionats de natació (com la Copa Piscinas & Sports), així com exhibicions de salts de trampolí. Una altra de les particularitats de la casa eren les curses de llebrers i els concursos

canins. Compartia instal·lacions amb el canòdrom Kennel, inspirat en el Kennel Club de Los Angeles. Cada nit hi havia ball a la terrassa comuna, i cinema sonor a la piscina. En el seu primer agost van organitzar festivals infantils, amb gegants, titelles, pallassos, elevació de globus, música de cobla i focs artificials. I de nit presentaven l'espectacle *Addis-Abeba* "amb músics negres d'Abissínia", i exhibicions de ball a càrrec de Fina and Charles. Tot per una pesseta.

Els jardins de Piscinas & Sports es van convertir en un dels espais preferits per anar-hi a celebrar les revetlles de Sant Joan i Sant Pere, i hi actuaven orquestres com la Felipe y sus

Cubanolas i l'Emporium. Quan va esclatar la Guerra Civil el lloc va continuar funcionant i s'hi feien uns concorreguts Aperitif Dancing. Les coses van canviar l'estiu del 1938, quan van convertir-lo en el Centre Núm. 3 de Mobilització de l'exèrcit republicà. Poc abans de començar la Batalla de l'Ebre, en el seu recinte es va reclutar els nois de Gramenet de Besòs i Esplugues de Llobregat pertanyents a la lleva del 1925. Mentre els soldats creuaven el riu, dos menors eren detinguts per robar roba als vestidors de la piscina.

Acabada la guerra, el primer que van fer els nous propietaris va ser castellanitzar-li el nom per Piscinas y Deportes. En aquells anys era famós per

la tradicional marxa Barcelona-Montserrat, i per oferir ball amb orquestres com la Ramblers. L'any 1942 s'hi va celebrar una gran festa d'homenatge als combatents de la División Azul, en la qual es van recollir molts regals per enviar a Rússia. Llavors hi organitzaven els seus banquets els gremis i les associacions professionals, com les cosidores, els carters o els perfumistes. Durant la postguerra va ser una de les pistes de ball més famoses de la ciutat, i amb l'arribada de la Sisena Flota va ser visitada regularment per l'oficialitat nord-americana. Hi actuaven l'orquestra Niagara, Rudy Ventura, José Guardiola, el Dúo Dinámico, Los Mustangs, Ramón Calduch, Conchita Bautista i Luis Aguilé.

La nit de Cap d'Any del 1969 hi van actuar Antonio Machín i Georgie Dann; la del 1975 presentava les actuacions de Núria Feliu i Manolo Otero.

L'any 1978, el d'aquestes fotos, l'establiment s'anunciava així: "Estalviï temps i diners, a pocs minuts del seu domicili. A Piscinas y Deportes passarà les millors hores lliures". La publicitat no va ser suficient, i va tancar per primer cop l'octubre del 1986, ara fa trenta anys. Oriol Regàs va voler modernitzar les instal·lacions i va convèncer l'alcalde Maragall, però va tancar definitivament a finals del 1987. Des de llavors aquestes imatges de famílies banyant-se enmig de la ciutat semblen molt llunyanes en el temps, malgrat ser quasi d'abans-d'ahir. ●

NEGATIU DEL PASSAT RECENT. Francesc Fàbregas és un fotògraf de llarg recorregut que a més d'haver col·laborat en nombrosos mitjans, especialment en temes musicals, ha portat una carrera paral·lela a TV3, on va ser, per exemple, el creador i director del mític *Sputnik*. El seu treball fotogràfic s'ha exposat en múltiples ciutats de diversos països. Aquestes imatges, explica, les va trobar un dia que endreçava el seu arxiu.

"Les vaig fer el juliol del 1978, evidentment en pel·lícula en blanc i negre, i algunes es van publicar en una revista que es deia *Papel Especial*. Crec que tenen un cert valor documental". Francesc Fàbregas